

I

Voor patiënten met een adenocarcinoom van de sinus ethmoidalis is de methode van Sato thans de beste behandeling.

II

Het feit dat onder bepaalde omstandigheden met cytostatica het immuunsysteem kan worden beïnvloed ten gunste van de patiënt, is, na twintig jaar teleurstelling met het gebruik van cytostatica voor hoofd-halstumoren, een hoopgevende ontwikkeling.

III

Computertomografie van de neusbijholten zonder coupes in het coronaire vlak, maakt het betrouwbaar vaststellen van aantasting van horizontaal verlopende botstructuren, zoals lamina cribrosa, ethmoiddak en orbitabodem, vrijwel onmogelijk.

IV

Het verrichten van een Caldwell-Luc procedure om maligniteit in de kaakholte vast te stellen is een verwerpelijke diagnostische methode.

V

Het door de UICC accepteren van de op enkele punten gewijzigde AJC-classificatie voor carcinomen van de sinus maxillaris, betekent niet dat hiermee een ideale classificatie voor deze localisatie is ingevoerd; het belang is gelegen in het feit dat nu de classificatie op veel grotere schaal kan worden toegepast.

VI

Een van de aan dit proefschrift ten grondslag liggende veronderstellingen, dat de behandelingsmethode volgens Sato weinig of niet mutilerend is, wordt gesteund door het oordeel dat de patiënt zelf hierover geeft.

M.F. de Boer, mondelinge mededeling

VII

De behandeling van carcinen van de gehoorgang en het middenoor analoog aan de methode van Sato voor neusbijholtencarcinen, is te verkiezen boven andere behandelingsmethoden.

VIII

Echografie met gelijktijdige cytologische punctie is op dit moment de beste methode om vóór de behandeling lymfekliermetastasen in de hals aan te tonen.

R.J. Baatenburg de Jong e.a.,
Clin. Otolaryngol. 1988, in druk

IX

Gegevens van kankerpatiënten, zoals tumorlocalisatie, tumoruitbreiding, behandeling en follow-up, dienen op gestandaardiseerde wijze te worden verzameld en in de computer vastgelegd.

X

Perifere hoofd-halsoncologie is maligne.

XI

Bij pasgeborenen met dyspnoe, ten gevolge van een congenitale vernauwing van de neus, is chirurgisch verwijden van de neuskamers pas aangewezen als conservatieve behandeling na twee tot drie maanden blijkt te falen.

K. Knegt-Junk e.a. J. Laryngol. Otol. 1988, in druk

XII

De door ons ontwikkelde endoscopische diverticulotomie met behulp van de CO₂-laser bij de behandeling van het hypopharynxivertikel, waarbij het zicht door de microscoop niet wordt gehinderd door bloed of instrumenten, maakt de methode van "blind" coaguleren en knippen/snijden tot een obsoleete behandeling.

XIII

Bij ernstige, recidiverende poliepen van de neus en neusbijholten is radicale chirurgie, die de neus en neusbijholten tot één holte maakt, een effectieve behandeling die niet leidt tot atrofie van het slijmvlies.

XIV

Anaesthesie met de "high frequency ventilation" techniek heeft het werk van de KNO-arts, die regelmatig endoscopische larynxchirurgie verricht, aanmerkelijk verlicht.

XV

De opdringerige lucht van vele zogeheten mannen-parfums, mannen-deodorants, after shaves ed. dient, als vorm van milieuverontreiniging die de werkatmosfeer bedreigt, te worden beperkt tot de privé-sfeer.

Rotterdam, 4 december 1987

P. Knecht